

ՆԱՄԱԿ ԳԱՆՁԱԿԻՑ

Նոյեմբերի 7-ին

Կայ պատասխան, որից լռութիւնը աւելի խոռոչներութիւն է։ Սկսէօն քահանայ Տէր-Խաչատրեանցը «Մշակի» 200-րդ համարում իր պատասխանը կապված փաստերը աւելի խիստ են ներգործությանց վրա, քան թէ ամենապերճախօս, բայց առանց փաստի շպրտած խօսքերը։

Կայ պատասխան, որից լրութիւնը աւելի խոռնեմութիւն է։ Սկզբանայ Տէր-Խաչատրեանցը «Մշակի» 200-րդ համարում իր պատասխանի մէջ, որը՝ իսկապէս ասած, չէ կարելի մեր գրուգեան պատասխան համարել, ասում է՝ «Ենք անաշխատ քննութիւնը (Զարեկքի վանքի վանսահայր Աստուածատուր վարդապետի ձեռքով, ի հարկէ) ամեն բան հրապարակ կը հանէ և գուցէ ես յանցաւոր կը ճանաչվեմ, այն ժամանակ թող իմ հակառակորդները ի լուր աշխարհի հոչակեն իմ յանցանքը»։ Տէր-Հայրը երեխ շատ է համոզված, որ այս գործում քննութիւնը նրան յանցաւոր չի ճանաչի։ Մենք էլ այդ համոզմունքին ենք և հնչուիրա համար էլ մեր վերջին նամակում խորհուրդ տուինք ձեզ, Տէր-Հայր, որ աշխատէք ձեր վրա մասսաւ պահպան գույտ մէտափե ուստի պահպան

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Խանաններով մերկացրած գործը այսքան երկար չէր տելիլ: Մենք համոզված ենք, որ դուք, Տէր-հայր, ինչ տեսակ էլ «ՀԵՇԱՅԻՆ յանցանքների մէջ մեղաւոր հռչակ վիք», դանձեալ կարող էք քաջութեամբ լուացվել այդ յանցանքներից ձեր աղնիւ պաշտպանների օգոստվեամբ այնպէս, ինչպէս և անարատ, անմեղ ձանաչվեցիք այն մեղալբանքների մէջ, որոնց համար բնախչ էր նշանակված Գլւտ քահանան: Դուցէ հենց այդ էք «ՀԵՇԱՅԻՆ» յանցանք համարում, և ոչ այն, որի մէջ այժմ գտնվում էք: Այդ էլ կանցնի՝ մի երկատիք և մի վրդովիք:

Մեր ընթերցողներին յայտնի է, որ բելգիկան Անօնիմ ընկերութեան և Թիֆլիս քաղաքից ծիաքաշի պայմանագիրը կապելու համարագային դուման ընտրել էր մի յատուկ յան սաժողով, որին և տուել էր լիազօրութիւն ու բավայի հետ միասին վերջնական համաձայնութեան գալու: Պայմանագիրը մշակվեց և հոկտեմբերի 29-ին ծրագիրն ստորագրվեց երկու կողմանց: իսկ ձևական, նոտարական մասը յետաձը վեց մինչև ստացվի Կովկասեան բարձր իշխանութեան հաւանութիւնը: Կառավարչազապետի խան Գոլիցին անհրաժեշտ է համարել առաջարկ կերպով համարագային դումային, որ նա իր նիստութեան ենթարկի պայմանագրի ծրագիրը ապա միայն հարցին ընթացը տրվի: Երեկ, նոյեմբերի 9-ին, Թիֆլիսի քաղաքային դուման գրավեց այդ քննութեան գործով:

ան էք շուարպվալ, որ փոխանակ մեր երեսնանած ճշմարտութիւնները ջրելու և չխմանալով թէ ինչ աղբիւրներից ենք քաղել այդ տեղեկութիւնները, անմեղ տեղը մեղադրում էք հոգեորդավարութեան գործավարներին, որպէս թէ սրանք են մեզ հաղորդել այդ տեղեկութիւնները: Հէնց դիցուք թէ սրանք են հաղորդել ամիմէ դրանից դուրս է գալիք, որ մեր հաղորդածները սուտ են: Ոչ, սխալգում էք. չք որ «Մշակի» թղթակից պ. Ս. Տէր-Աւետիքեան գեռ մեզ է մեղադրում, որ մենք ձեզ և ձեր պաշտպան բարեկամների վերաբերմամբ շատ մեղք ենք վառմում. իսկաւ-

Օ սպառում են, որ Թիվլիսի այգեստէրեն և մամնադէտ այգեգործների մի խումբ մշակու

սրբության թագավառոր Քրիստովյա, 1898, նոյեմբերի 1-ը:
Աւելորդ չէ կցել, ու վաճառին մէջ գտնուող ե-
տեր աքսորականները, Նազրմ-փաշայի և տեղա-
կան կառավարութեան կողմանէ եղած ազդա-
ռարութեան մը համաձայն, Վիլհէլմ կայսեր
վանք մտած ժամանակ, արգելուեցան միաբա-
նութեան մէջ գտնուելու և եկեղեցւոյ կամ
պատրիարքարանի մէջ երենալու։ «Outsider»
լանուանեն անդիմացիք ձիարշաւէ դուրս ձըգ-
լած այն ամենի ձիերուն՝ որ յաղթանակը վաս-
ոկելու մէջ՝ ամենէն յաջողակներն են։ Ներկայիս
մէջ, եկեղեցական սահ արշաւանադէսի ժամա-
նակ, մեր այդ աքսորականներն ալ՝ Ամենա-
պատիհներու, Գերապատրիներու և Արքանապա-
տիւներու «Outsider»-ներն են՝ բանը մը՝ որ ա-
ելի պատիւ կը բերէ իրենց։

Այդ եկեղեցական-աքսորեալիները, ցորքան կը
հանչեմը երեխն ալ, ոչ այնքան յաւակնոտ
են Երուսաղէմի միաբանութեան աւանդական
սովորոյթը վրդովելով՝ այսպիսի պաշտօնական
արարողութեանց մէջ, իրենց ներկայութեամբ,
սրտնեղութիւն պատճառելով անոնց՝ որ ամեն
ափիքը իրողութեանց հանդէպ պատկառանօք
կը կանգնեն, և ոչ ալ այնքան եռանդոտ՝ տես-
նելու համար վեհապետ մը՝ որ քիչ կը մնայ՝
ոսէ թէ՝ Եթէ Վելնէլմ չը լինէր անունս՝ կու-
լէի Համիդ մը լինելու։ Հետեաբար ուրախ եմք՝
որ այդ փառքը վայելելու բաղդէն հեռու մնա-
յին նոքա։ Սակայն, իրոն ձմարիտ հայ՝
սորապէս կը ցափիք՝ որ Երուսաղէմի պանծալի-
կանքն՝ իբրև ուխտատեղի հարց և մասամբ՝

առիթով կասենք, որ մենք սովորութիւն չունենամակների մէջ անտեղի խօսքեր գործ ածել Մենք կարծում ենք, որ թուանշաններով շակապված փաստերը աւելի խիստ են ներգործում արդկանց վրա, քան թէ ամենապերճախօս, բառունց փաստի շպրտած խօսքերը:

Վերջացնում ենք մեր խօսքը, հաւատացնելու
Տէր-Խաչատրեան քահանային, որ մենք ոչ նկանամի ենք և ոչ Բագրատ վարդապետի բարկամը, մինչև անդամ չը գիտենք վերջինը մանաշնում է թէ ոչ: Մեզ առաջնորդում է փիլ սովորյի միայն այն ասածը թէ երբ խօսքը բարերում է ճշմարտութեան, նրա պաշտպանութեան համար մենք պարտական ենք զուել առողջը, ինչ որ մեզ համար աւելի թանգ է բաց չառնելով բարեկամութիւնը: Թէ բարեկամութիւնը և թէ ճշմարտութիւնը, երկուսն թանգ են մեզ համար, բայց մեր սրբազն պատկանութիւնն է ճշմարտութիւնը գերադասե

Է ծրագիր՝ կազմելու մի առանձին ընկերություն կը կոչվի մը քաբուծ ական ընկերություն Այդ ընկերութեան կազմելու ինիցիատիվը պահպանում է Ա. Գինցենբերգին, որ առաջ կավարիչ էր Թիֆլիսի Բօտանիկական այգում, այժմ պարապում է մամնաւոր գործով:

Տեղական լրագրները հաղորդում են, որ կասեան զինուորական շրջանի շտաբը հարցարձրացրել, թէ ինչպէս պիտի երդվեն այն լագաւանները, որոնք ընտրվում են հասարական պաշտօններ վարելու, նոյնպէս և կոչչեն զինուորական ծառայութեան: Այդ առի զինաւոր շտաբը, բանակցութիւն սկսելով թին գործերի մինիստրութեան հետ, բացառու օտար դաւանութիւններին պատկանող ձինք, երբ մտնում են զինուորական ծառայութեան մէջ, կամ ստանձնում են պետական հասարակական պաշտօն, պիտի երդում ընեն ուսուաց լեզուով: Եթէ այլադաւան բականութիւնը հրաժարվի պետական լրեցինեցնելուց, այն ժամանակ երդմնեցումը տարում է երդում ընդունողի մերձաւոր իշխութիւնը, այն պայմանով, որ ուստերէն լեզմացողներին թարգմանի միջոցով յայտնվի մնագրի բովանդակութիւմը:

Ինչպէս յայտնի է, Բագու քաղաքն ազանավթի ակցիո տալու պարտաւորութիւնից օգտվում էր էմանաղին նաւթով։ Քաղաքը ինքնավարութիւնը խնդրամատոյց էր եղել, այդ արտօնութիւնը պահպանվի և պապայ Սակայն ֆինանսների մինիստրը, «Բայոն» լրասելով, անկարելի համարեց յարգել այդ

ԱՐՏԱՎԻՇ ՏԵՍԻԹԻՒՆ

ԱՆԳԼՈ-ԱՄԵՐԻԿԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ

Քաղաքական աշխարհն այժմ կանգնած է
նոր երեսովի առաջ, որ կարող է համաշխատ
հային նշանակութիւն ստանալ: Դա այն եռա-
է, որ ցայց է տալիս Անդիհան վերջին շաբա-
ները: Տարիների ընթացքում մի շաբթ պ-
տութիւններ կրելով, Սօլորիսթիի մինհստրուկ-
նը ամփան թուլացած էր երևում, որ նոյն
Անդիհայում էլ անբաւականութիւն էր պատ-
ռում: Բայց պահպանողական կառավարութ-
նը սառնասիրո մնալով այդ մերգադրանքներ
դժգոհութիւնների դիմաց, լոելեայն պատր-
տում էր մի զրութիւն, որ յանկարծակի պ-
զարմացնէր նրանց, որոնք ամեն օր թմրա-
հարում էին, թէ Անդիհան թոյլ ու ոչնչ է,
ամիողը Ներօպան նրա դէմ է: Ներկայ
Անդիհան ոգեսրված է մի ընդհանուր չօփն
տական տենդով: Ֆաշողայի հարցում վաս

Ընել, մանաւանդ թէ կառավարութեան ա
մէկ հրամանները, նոյն իսկ ամենաոչինչ դ
քերու մէջ, բառ առ բառ գործադրելով,
բաւ տեղն ու լոելեայն պիտի հաստատեն,
իրօք այդ եկեղեցականները վնասակար մար
են: Գոնէ այդ մեղքէն ազատ կը մնան ադ
երկու պատրիարքները:

«Նէօշատելի» (Զուիցերիայի մէջ) անկախ և
զեցոյն սինհօդական յանձնածողովը—կըսէ
շեալ թերթը—վերջապէս ներկայ չը պի

գտնուի Երուսաղմբի գերմանական եկեղեց
օքնութեան հանդէսին՝ հակառակ այն հրա
բանաց, զոր Վկիլճէլմ II ըրած էր զուիցերա
աւետարանական բոլոր եկեղեցիներուն:
յանձնաժողովը, ի մէջ այլոց, հետևեալը գրե
Գերմանիոյ կայսեր հրամագրին դէմ ուղա
պատասխանագրին մէջ. «Անշուշտ պիտի նե
մեզ յաւելուլ միանգամայն թէ, հակառակ
ուրախութեան, զոր անշուշտ պիտի վայելէ
սուլթանին պետութեան մէջ գտնուող բողոք
կան եղաքը այդ հանդէսին ներկայ գտնուեր
սակայն չը պիտի կրնացինք զսպել մեր սիր
բուն մէջ այն խորին ցաւը նկատմամբ ահա
կոտորածներուն՝ զոր Թուրքիոյ վեհապետն, ապ
համարձակ, կրկին անգամներ, ի դորձ զրաւ
ամին տես պատասխանէ պարզեցէ առաջ

կած յաղթութիւնը բաց արաւ բրիտանական
ժտաւոր և Փիդիքական ոյժը: Մինհստրները մի-
մեանց ետքից ճառեր են ասում, որոնց մէջ այլ
ևս չը կայ համակերպութեան այն շեշտը, որ
լսվում էր մի քանի ժամանակ առաջ. զինա-
րաններն ու նաւահանգիստները շարունակում
են իրանց պատրաստութիւնները և անգլիական
մամուլը խօսում է հպարտութեամբ, նոյն իսկ
սպառնական տոնով:

Ի՞նչպէս պատրաստվեց այդ զրութիւնը։ Նախ
և առաջ Սօլսբիւրիի մինհստրութեան աջողվեց
փակել Գերմանիայի քերանը, համաձայնութեան
և բարեացակամութեան հիմքեր մշակելով։ Անգ-
լիան հարազատ մնաց իր նախկին ծրագրին՝
նա չը մտաւ երեքպետեան դաշնակցութեան մէջ,
լաւ իմանալով որ այդ դաշնակցութեան յարողը
պիտի լինի Գերմանիայի ծառան։ մնալով ան-
կախ և ազատ որ և է խոստումներից ու դա-
շներներից, Անգլիան, այնու ամենայնիւ, կարո-
ղացաւ ոչնչացնել այն սպառնական դիրքը, որ
բռնել էր Գերմանիան։ Այսուհետեւ հանդէս ե-
կաւ անգլօ-ամերիկական միութեան հարցը, իբրև
հետեանք սպանիական պատերազմի։ Եթե առա-
ջին անգամ խօսք եղաւ այդ միութեան մասին,
Անգլիայի հակառակորդներն սկսեցին միխթա-
րել իրանց այն յոյսով, թէ Հիւսիսային Ամերի-
կան չի միանայ Բրիտանիայի հետ։ Բայց այսօր
կան բազմաթիւ զօրաւոր փաստեր, որոնք հա-
կառակն են ցոյց տալիս։ Սօլսբիւրի, Զէմբերլէն
իրանց ճառերի մէջ մատնանիշ արին այն հան-
գամանը, որ Անգլիան և Ամերիկան բարեկամ-
ներ են։ Ամերիկայում էլ գեներալ Մայլս ամե-
րիկացիների կողմից ցոյց տուեց որ Վաշինգտո-
նի հայրենիքը այժմ շատ քննրոյց զգացումներ ու-
նի դէպի Անգլիան։ Այժմ, ինչպէս հեռագրում
են մայրաքաղաքի լրագրներին, Լօնդօնում
պատրաստվում են մեծամեծ տօնախմբութիւններ ի պատիւ ծովագետ Նլէյի, որ վերջին պա-
տերազմի մէջ անուն հանեց և որ նշանակված է
Միացեալ-Նահանգների եւրոպական նաւատորմի
հրամանատար։ Այդ ուժեղ նաւատորմը զիսա-
ւորապէս անդիմական նաւահանգիստներում կը
մնայ և, ի հարկէ, աւելի ևս կը մօտեցնէ երկու
մեծ պետութիւնները։

Ակներեւ է որ Ատլանտեան ովկիանոսի երկու
ափերում բարգաւաճող երկու հզօր պետութիւն-
ները միմեանց ձեռք են մեկնում: Եթէ այժ-
մեան հանգամանքները նշաններ են, որ հեռու
չէ անզօ-ամերիկական դաշնակցութեան օրը,
ուրեմն կարելի է ասել որ այսուհետեւ միջազ-
գային գործերի մէջ երեսան կը գայ մի երրորդ,
շատ ուժեղ դաշնակցութիւն: Իսկ թէ որքան
այդ նոր ոյժը օգտակար կը լինի մարդկութեան
և քաղաքակրթութեան տեսակէտից, այդ ցոյց
կը տայ ապագան: Առ այժմ նշանաւոր հանգա-
մանքն այն է, որ Անգլիան գործում է եւան-
դով և պատրաստվում է ձեռք ըերել աւելի մեծ
ոյժ, հետեւաբար և աւելի հեղինակաւոր ձայն ըն-
թացիկ միջաղգային հարցերի վերաբերմամբ:

ՆԱՄԱԿ ԱՆԳԼԻԱՑԻՑ

Լօնդօն, նոյեմբերի 11-ին
Ուսպիսի մեծ բաւականութիւն պիտի ստանայ

լու պարտաւորեց: Սիրելի է մեզ յուսալ՝ որ,
թէ բողոքական եկեղեցեաց բաղմաթիւ ներկա-
յացուցիչներու պատկառելի համախմբումն ե-
րուսալէմի մէջ, և թէ ձեր կայսերական վեհա-
փառութեան ներկայութիւնը՝ Տաճկաստանի մէջ,
վերջ պիտի դնեն նմանօրինակ անիրաւութեանց,
և, Արմելեան քրիստոնեաներուն համար՝ խաղա-
ղութեան, ներողութեան և առատութեան, նոր

Տեղական մշտի բանան:

Եկեղեցականներուն...
Վիլէլմ Կայսրը ետ կեցաւ Երկրով, Յորդա-
նան, Մեռեալ և Տիբերական ժովերն և ուրիշ
զանագան տեղերն այցելելու մտադրութենէն.
Երուսաղէմի մէջ, յետ հայոց Վանքի, այցելեց
նաև յունաց և լատինաց պատրժարքարանները,
Քրանչիսկեաններու վանքը, գերմանացոց որ-
բանոցն ու Հիւանդանոցը, Օմարի մզկիթը (Սո-
վումոնեան տաճար) և Թուսիոյ Թափաւոր Կայսեր
գահակալութեան տարեղարձի օրը (Հոկտեմբերի
21), ի մասնաւորի ոռուսական հիւպատոսարանն,
որ շատ ճեղ կերպով զարդարուած էր:
Կայսրն ու Կայսրուհին, Հոկտեմբերի 23-ին,
ուրբաթ առաւտոտն, ժամը 9-ին մասնաւոր կա-
ռախումբով մեկնեցին Երուսաղէմէն՝ Յոպաէ,
ուսկից, եթէ ծովը հանդարտ լինի, պիտի մըտ-
նեն նոււ, հակառակ պարագայի մէջ, կառըով
պիտի երթան Հայքա և անտի Պերութ, Դամաս-
կոս, ուր Երկու-Երեք օր մնալով ուղղակի պի-
տի երթան Բէրդին: ***

